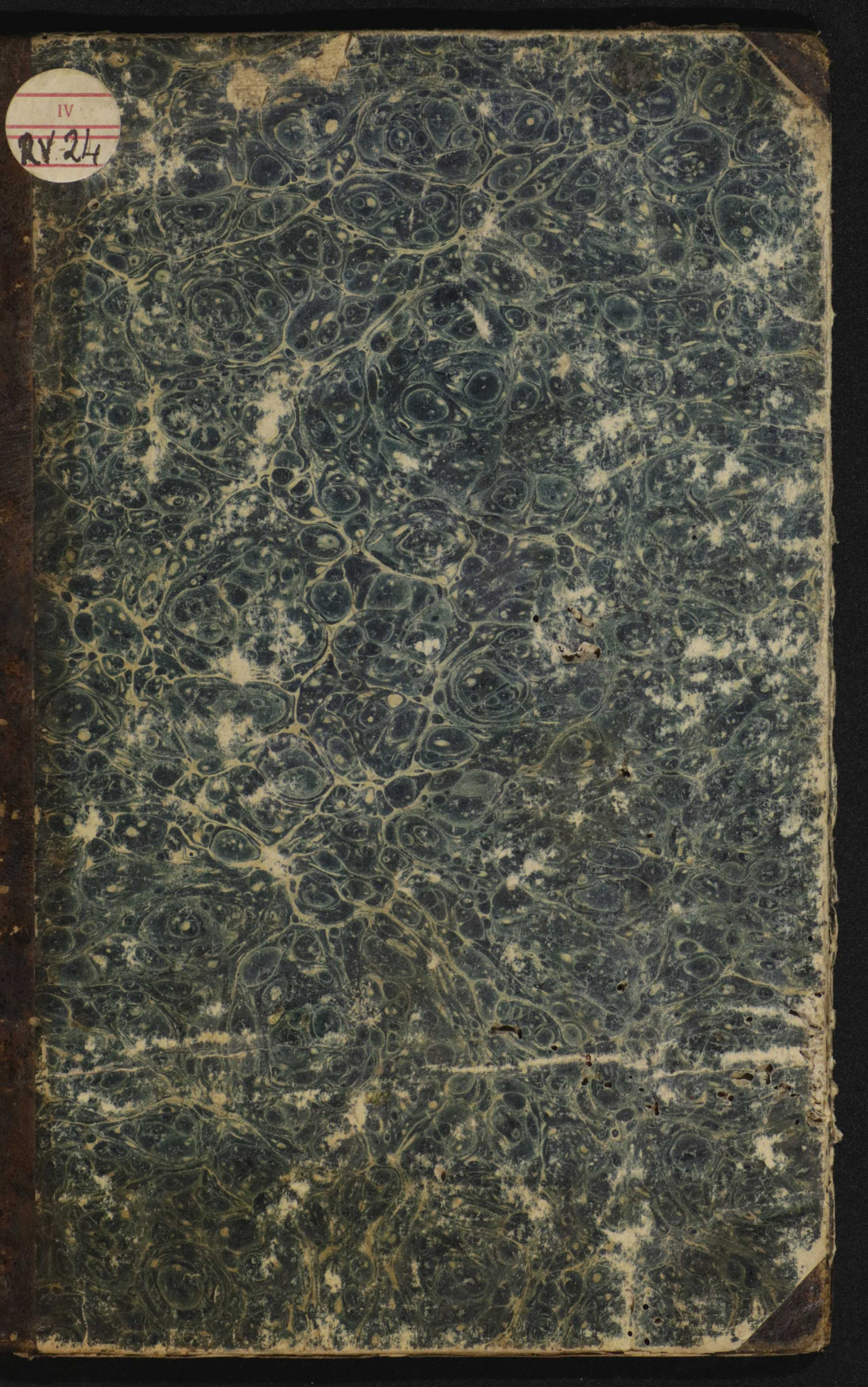

IV

RY.24

Proprietatea Bibliotecii
Universității Iași

R.V. IV-24

3-2

68

Atanas Vapad Evar, A episcopus M. C.
episcopus S. H. In Letti 1844 m. 3

17
Hötaradnia

~~157~~

BRV. III. H. 315-16

m. 1052

l. 2 f. melior.

Fatid. BRV
plus 1 f. la pie.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ
 ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ.
 ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝ-
 ΔΡΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΟΥ
 ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΩΣ.

ΚΑΙ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

ΜΕΤΑ ΤΙΝΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΝ,

ΦΙΛΟΤΙΜΩ ΔΑΠΑΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΘΩΜΑ ΜΠΟΥΓΙΟΥΚΗ
 ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ.

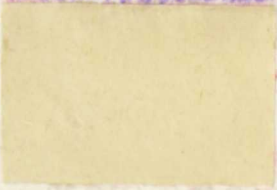
ΕΝ ΙΑΣΣΙΩ

1819.

ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

ΑΙΟΤΟΛΟΚΑ
ΤΟΤΑΤΙΟΤΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΤΟΙΤΙΤΟΒΕΡΑΤΤΟΤ

R.F. - 742
Biblioteca Universitaria
IV - 24

ΚΑΙ
ΝΤΙ ΠΡΩΤΟΝ ΕΡΧΟΜΕΝΑ
ΦΙΛΟΤΙΜΩΣ ΝΑΜΕΝ ΤΟΥ ΚΑΙΟΥ
ΘΩΜΑ ΜΠΟΤΤΟΚΗ
ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΤΗΤΟΥ

ΕΝ ΔΕΙΞΙ
1819

ΕΝ ΤΗ ΕΜΜΑΝΗΛ ΤΗΟΤΑΦΩ

ψεων διασώσαντες ἦν ἐλάβομεν πίσιν ἀθλοφόρε, ἀκηλί-
δωτον ἀπάσης, ἐπερχομένης αἰρέσεως.

Δόξα ἡχος πλ. α.

Ως ἀληθῶς τὸν πολῦτιμον μαργαρίτην ἐμπορευσάμενος
τὴν ψυχὴν σε εἰς περιποίησιν ἔδωκας τρισμάκαρ χαίρων,
ὡς τραπεζίτης τῆς Τραπεζίντος ὁ μέγιστος πολίτης, καὶ τῆς
ἄνω Δακίας ὁ ἀντιλήπτορ. Διὸ νῦν εὖρες μισθὸν τῶν
καμάτων σε, βασιλείαν τὴν διαιωνίζουσαν, παρὰ Χριστῆ τῆ
Θεῶ, τῆ σεφανέντος ὑμᾶς τὲς ἀθλήσαντας ὑπὲρ εὐσεβείας
καὶ πίσεως, μέχρις αἵματος, ἀθλητὰ παναοίδιμε.

Καὶ νῦν ἡχος πλ. δ.

Οτε τὸ Πνεῦμά σε κατέπεμψας Κύριε, καθημένων τῶν
Ἀποσόλων τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωρῶντες ἐξίσαν-
το θάμβει. ἤκον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων ἐτέραις ξέναις
γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς, ἰδιῶται γὰρ
ὄντες ἐσοφίσθησαν, καὶ τὰ Ἑθνη πρὸς πίσιν ζωορήσαντες
τὰ θεῖα ἐρητόρευον. διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· ὁ ἐπὶ γῆς
ὄφθεις, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σώσας ἡμᾶς, Κύριε δόξασοι.

Εἴσοδος τὸ Φῶς ἰλαρὸν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ
συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκρῶς ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέ-
τωσαν τὲς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκρ-
σάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες,
καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξά-
μην, ἵνα γνῶτε καὶ πισεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπρο-
σθέν μου ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ ἐκ ἔσαι. Ἐγὼ ἀ-
νήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ ἐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότρι-
ος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. Ἐπι-
ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαι-
ρέμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός, ὁ λυτρεύμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῶ, καὶ ἂ μὴ ἀψηται αὐτῶν βιά-
σανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐ-
λογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώ-

πων εἰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὲς, καὶ εὗρεν αὐτὲς ἀξίους ἑαυτῶ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὲς, καὶ ὡς ὀλοκάριον θυσίας προσεδέξατο αὐτὲς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὲς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενεῖσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῶ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπροεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῶ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτὲς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῶ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, Ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονος. Πορεύσονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλῆνται. Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμῶ πλήρεις ῥιφήσονται χάλασαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντισηθήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμηθήσεται αὐτὲς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκέσσετε ἐν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασαὶ περὰ τῶν γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατῆντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστῳ.

Εἰς τὴν λιτὴν εἰρηρὰ ἰδιόμελα. ἤχος α'.

Χρεωσικῶς ἐκτελέσωμεν τὴν μνήμην σε Ἰωάννη πανένδοξε, καὶ γὰρ ὡφθης ἀκραιφνῆς, στρατιώτης τῶ λόγου τῆς πίστεως, φαυλήσας ἐν τῷ σκάμματι τῶ μαρτυρίας, τὴν δεισιδαιμονία μορφήν τῆς ἀσεβείας, νικητῆς τε ἀπεφάνθης ἀήττητος, διὸ αἰτῶμέν σε, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην σε, ῥυσθῆναι

ναι πειρασμῶν, καὶ πάσης κακώσεως.

ἤχος 6.

Τὸ ἀθλητῆ Ἰωάννης ἡ μνήμη ὡς μῦρον ἐκκενέμενον σήμερον ἀνέτειλεν, ἐν τῇ πόλει Μολδαβίας, τὸς πιεζὺς σελαγί-
ζουσα τοῖς θαύμασι, διὸ καὶ χαίρει κατέχευσα, θησαυρὸν
ἀκένωτον τὸ πολυάθλον δέμας αὐτῆ.

Δόξα ἤχος πλ.δ.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλιθῆς ἀθλοφόρε
τῆ Χριστῆ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυσικῶς ἐκτελῶν, τῇ δυ-
νάμει αὐτῆ, ἡσχυνας γλωσσαλγίαν αἰρετικῶν, καὶ ἀπή-
νειαν ὀθωμανικῆς τυραννίδος, εἰς ἔδεν ἐλογίσω. Διὸ θῦ-
μα εὐπρόσδεκτον καὶ ὀλόκληρον ἱερεῖον τῷ τυθέντι διὰ σὲ
προσαχθεῖς, εἴληφας τὸς σεφάνους τῆς νίκης Ἰωάννη πα-
νένδοξε. καὶ τῆς ἄνω ὁμηγύρεως τῶν μαρτύρων συνή-
φθης, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Γλῶσαι ποτὲ συνεχέθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργο-
ποιίας. γλῶσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς
θεογνωσίας. ἐκεῖ κατεδίκασε τὸς ἀσεβεῖς τῷ πταισμάτι,
ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τὸς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. τότε κα-
τηργήθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινεργεῖται ἡ συμ-
φωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν εἶχον εὐχηρὰ προσόμοικ ἤχος πλ. α.

Χαίροις ἡ τῶν μαρτύρων κρηπίς, τῶν Μολδοβλάχων θη-
σαυρὸς ὁ ἀσύλητος, ὁ σῦλος τῆς εὐσεβείας, ἐν τοῖς ἐσχά-
τοις καιροῖς, καὶ τῶν λυπημένων ἡ παρὰ κλησις. Σοτζάβης
ὁ πρόμαχος, κρατερός καὶ ἀνίκητος, τῶν ἀρρώσεντων ἰα-
τρός ὁ πανάρισος, τὸ ἀείζων, ἐκμαγεῖον τῆ Πνεύματος,
χάριν ἀπομαξάμενον, δι' ἧς τὸς προσρέχοντας, τῷ ἱερῷ
σε καὶ θείῳ οἴκῳ φωτίζεις μακάριε, παρέχων πλεσίως, ἰ-
λασμόν καὶ σωτηρίαν, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

*εἰχ. Δίκαιος ὡς φοῦνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.*

Χαίροις τῶν δεομένων πηγῆ, καὶ τῶν νοσέντων ἀκεσώδυ-
νον φάρμακον, ἀπάντων τῶν θλιβομένων, τοῖς ἐκ τῆ βίβ
δεινοῖς χαρμονῆ, δαιμόνων ἡ κατάπτωσις. Χριστῆ ὁ ἀρά-
μενος, τὸν σαυρὸν καὶ σεψάμενος, τὴν ἐκκλησίαν, ταῖς

βα-

βαρβαῖς τῶν αἱμάτων σε, ὁ τὴν δύναμιν, εὐμαρῶς τροπο-
σάμενος, πᾶσαν τῆ πολυμήτορος, καὶ τῆτε πανόλβιε, κα-
ταπατήσας ἀνδρείως, τὰ μηχανήματα ἅπαντα, Χριστὸν
καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

εἶχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῆγῃ αὐτῆ ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος.

Χαίροις Ἀγαρηνῶν ὁ δεινός, καὶ τῶν Λατίνων μεγαλό-
φωνος ἔλεγχος, τὸ ἄνθος τῆς Τραπεζεντος, ἡ Μολδοβλά-
χων χαρὰ, ὁ καταβυθίσας τὸν ἀλάστορα, ῥοαῖς τῶν αἱμά-
των σε, ὁ φωτίσας τὰ σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀκτίσιν, ὁ πολ-
λῶν λυτρωσάμενος, ὡς ὑπέρομαχος, δυσμενῶν τῆς προσρέ-
χοντας, πάντας καὶ ἰκετευόντας, τυχεῖν παρακλήσεως,
διό σε μάρτυς αἰτῶμεν, τῆ παραδείσε οἰκῆτορας, ἡμᾶς ἀ-
ξιῶσαι, τῆς γεραίροντας προθύμως, τὴν θάαν μνήμην
σε.

Δόξα. ἤχος δ.

Προφητικῶς τρισμάκαρο, ὁ τῶν θαυμάτων σε φθόγγος,
τῆ κόσμος εἰς πάντα ἐξῆλθε τὰ πέρατα, καταβροντήσαντος δέ
σε τὰ ὧτα τῆ εὐσεβῆς Μολδοβλάχων Ἡγεμόνος, σπερδῆ πάση
ὡς κειμήλειον πολύτιμον, ἀπὸ Λευκοπόλεως, ἀναλώμα-
σι γενναίοις καὶ πομπαῖς ἐνθέοις, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆ πόλιν
μετεκόμισε τὸ ἐνθεον σῶμά σε. ὁ προσκυνῆντες καθεκά-
σην, πηγᾶς ἰαμάτων ἀρνούμεθα, παρὰ Χριστῆ τῆ Θεῆ, τῆ
σωτήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αἰτός.

Τριάδα ὁμοῦσιον ὑμολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱὸν,
σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. ἔτω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφη-
ται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν δυσώνυμον πλάνην σορῶς διήλεξας, καὶ παναγίαν
Τριάδα διαφύξας τρανώς, μαρτυρίε τὸν καλὸν δρόμον τε-
τέλεκας, καὶ ἀνέδραμες Χριστῶ, ὡς σεφανίτης ἀθλητῆς
πανένδοξε Ἰωάννη· ὃν μὴ ἐλλιπῆς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν
πίζει τιμώντων τὴν μνήμην σε.

Δόξα. καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς. Ἐὐλογητός εἶ Χριστὸς ὁ Θεός·

*Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸ Θεῶ· Κύριος, τὸ ἀπολυτίκιον τῆ Ἁγία δις,
καὶ τῆς ἐορτῆς ἅπλξ·*

Μετὰ τὴν ἁ. εὐχολογίαν. κάθισμα ἤχος γ.

Μέγα καύχημα, τες σε ἀγῶνας, εἰς ὑπέμεινας ὑπὲρ ἀγάπης, Χριστὲ μὴ δειλιάσας κατέχομεν, ὁμολογήσας αὐτὸν κατενώπιον, τῶν δυσεβῶν Ἰωάννη μακάριε. ὅθεν ἐνδοξέ αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. δ. Τὸ προσαχθέν μουσικῶς.

Μετά τὴν ἔγερσιν Χριστὲ, τὴν ἐκ τῆ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος Οὐρανῶν, θάσαν Ἀνάληψιν, τοῖς Θεόπταις τὴν δόξαν σε κατέπεμψας Οἰκτιρῶν, Πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς. ὅθεν ὡπερ κιθάρα μεσοργικῆ, πᾶσιν ἐτραυολόγησας, τῷ θεῷ πλήκτρῳ μουσικῶς, Σῶτερ τοῖ ἀπηχῆματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σε.

Μετά τὴν 6' σχολογιαν κἀδισμα ἦχος πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αρισεύσας ἀνδρείως κατὰ παθῶν, τῆ σε πόνε ἐκτίσω τὰς ἀμοιβὰς, πηγάζειν ἰάματα, Ἰωάννη μακάριε, καὶ τες βοῶντας πόθῳ, ὁμῆ τε καὶ δάκρυσι, πολλῶν περιζάσεων, αἰεὶ ἀπαλλάττεσθαι, ὅθεν ἡμεῖς μάκαρ σοὶ προσπίπτομεν πάντες, ῥυσθῆναι τῶν θλίψεων, ἐκ καρθίας δεόμενοι, πρόοβευε χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμηκ σε.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσαχθέν μουσικῶς.

Οὐ τῆ Σωτῆρος ἐρασαί, χαρᾶς ἐπληοθήσαν, καὶ θάρσος ἔλαβον ἐφ' ἐν οἱ δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σημερον κατήλθε, καὶ ἔση ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τες Λαεῖς, γλωσσαι δὲ διεσπάρησαν, ὀρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τέτρε εἰ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μάλλον ἐδρόοισαν.

τῶν πολυέλεον κἀδισμα ἦχος α'.

Τὸν τάφοσε Σωτήρ.

Τὰ θαύματα τὰ σε, εὐφημῆσαι ἐνδοξῶς, ἠθροίσθημεν σοφέ, ἀλλὰ πάρεξον λόγον, ἀξίως τῶν ἀγῶνῶν σε, προσκομίσαι τὸν ἔπαινον, ὃν σοὶ πλέκσει, καὶ τῶν ἀγγέλων χορεῖσαι τὴν πανέορτον, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελῆσαι, ἣν πάντες ἑορτάζομεν.

Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδὲ προφητικαί, περαιεῖνται προρρήσεις. ὁ τέτρε γὰρ α. γαῖ.

ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας, μελλόντων τὴν δῆλωσιν, ὡς Θεὸς ὁ Παράκλητος, νῦν ἐκκέχυται, τοῖς Ἀποστόλοις πλεσίως. διὰ τῶν δὲ, καὶ τοῖς πιστῶς προσκυνῶσι, Τριάδα τὴν ἀκτιστον.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τῆ δ' ἤχη.

Προκείμενον. ἤχος δ'. Δίκαιος ὡς φοινὴ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

εἰχ. Πευτετευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς εὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆ ὁρθῆς. Ἐκ τῆ κατὰ Ἀσκάν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἐπιβαλῶσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας.

ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῆ ἀθλοπόρου πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος β'.

Χαριτώνυμε Ἰωάννη, θησαυρὸς ἀκένωτος ἀνεδάχθης τῷ κόσμῳ, Χριστὸς γὰρ σε σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ συμφώνως οἱ πιστοὶ γεγηθότες ὑμνεῖμεν τὰς ἀγῶνας τῶν ἀθλῶν σε.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. καὶ τῆ Ἁγίᾳ εἰς ε. ἢ ἡ ἀκροστιχίς.

Λογοὶ σε κλειροὶς δεῖ Ἰωάννην μέλπειν

Ἐδὴ α'. ἤχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπροῖς ἔδει σήμερον, κεκοσμημένους χαρίσμασι, καὶ ἀσμάτα εὐήχα, κοσμησάι ἔχοντας, νῦν παρέσεσθαι, ὑμνεῖσαι κατ' ἀξίαν, τὸν μεγαλοκῆρυκα τῶ Παντοκράτορος.

Οὐρανὸς ἐφρίξε, τὸ θαρσαλαῖον σε φρόνημα, καὶ πόθον ὃν ἔσχηκας, λαβεῖν τὸν σέφανον, καὶ ἐβόησεν, ἔτος ἐξὶν ἐκ λίθου, διὸ πῦρ καὶ θέλεμνα, ἐδόλωσ δέδοικεν.

Γηθόμενος ἔτρεχες, ὦ Ἰωάννη τὸ σάδιον, τὰς κόσμους ἢ δύτητας, εἰς νῦν μὴ θέμενος, καὶ συρόμενος, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, πισεύω ἐκραύγαζες, γίνωσκε τύραννε.

Βιοτάκιον.

Ορθὸς ὑπερβέβηκας, ὅσους βροτοὶ ἐπιστάμεθα, καὶ γὰρ μόνη τέτοκας, μείνασα ἀφθορὸς, τὸν φιλάνθρωπον, υἱὸν πατρὸς ἀνάρχου, ὃν μόνον θεάσασθαι, τρέμειν Ἄγγελοι.

Ὡδή γ'. Τὸς σὲς ἡμολόγησ.

Ἰσον τὸν Υἱὸν Πατρὶ κηρύξας, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σαφῶς, Υἱῶ συνδοξαζόμενον, εἰ καὶ τὸν τρόπον κέκτεται, τῆς θείας ἐκπορεύσεως, ἐκ τῆ Πατρὸς μόνου πάνσοφε.

Συρόμενος ἔχαιρες παμμακάρο, τὴν πᾶσαν ἐλπίδα πρὸς Θεὸν, ἔχων τὸν σεφανεντά σε, ὃν καὶ φαιδρῶς ἐκήρυξας, Ἀγαρηνῶν σποτομαιναν, ἐκμυκτηρίσας πανεύφημε.

Ἰωάννην ἅπαντες συμφώνως, αἰνέσωμεν σήμερον πισοί, ὃν περ Θεὸς ἐδόξασε, παρέχων πᾶσιν ἰασιν, τοῖς προσιῶσι δάκρυσι, τῇ μυροθήκῃ τῆς σώματος. *Θεοτοκίον.*

Κόρη τὰ μνημόσυνα τελῶντες, τῆς Θεᾶς Σοτζάβης ἀρωγῆ, ὡς τὸν Θεὸν κηύσασα, Λόγον Πατρὸς ὑπάρχοντα, λόγον εἰπεῖν ἐπάξιον, τῷ ἀθλοφόρῳ ἀξίωσον.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηνεκῶς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεῶ. ἀξίως ἐπέτυχες, Ἰωάννη πολυάθλε, εἰς ἑδὲν γὰρ θέμενος, τῶν ἀθέων τὸ φρούαγμα, ἑαυτὸν βασάνοις προθύμως ἐξέδωκας, ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμῶς καὶ σρεβλώσεις, καὶ ἀδικὸν θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι ἀρμοζόντως μακάριε, πρόσβενε ἐν αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Δόξα. καὶ νῦν. τῆς ἐορτῆς. ἤχος ὁ αὐτός.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθὸν, ἐπιτὲς ἀποσόλεις εἶδα πυρός, θάμβες ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα. ἐν γὰρ γλώσσαις λαλέντων, πυρίναις φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἕκαστος, διάλεξιν ἤκεν. Ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθη, πισοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο. Διὰ τῆτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτέμενοι, καταπέμψαι πλοσίως τοῖς δέλοισ σε.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίασον θεῖαν βελήν.

Ἀήρος τὰ φρούαγμα Ἀγαρηνῶν, ἔδειξας παλαίσας λαμπρότατα, εἰς καταπτύξας, ἀνεβόας τῷ Χριστῷ, ἔ ποτέ σε ἀρνήσομαι, μάλα χαίρω γὰρ μασιζόμενος.

Ἐθαύμαζον βλέποντες μαρμαρυγᾶς, τῇ νυκτὶ ἐκείνη οἱ δήμιοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων, τὴν παννύχιον χαρὰν, καὶ ἐνδοθὲν τηκόμενοι, πάση τῇ νυκτὶ πάντες ἔτρεμον.

Ἰασιν λαμβάνουσιν οἱ εὐσεβεῖς, μάκαρ προσιόντες τῷ οἴκῳ σε, ὅσα γὰρ θέλεις, ἐκτελεῖς παρὰ Θεῶ, ἔχων τὸ κράτος πάνσοφε, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας κόρη Θεῶ, τέξασα τὸν κτίστην τὸν ἴδιον,

τὸν πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα ἐκ πατρὸς, ὃν πάντα γενεῖ ἐκέ-
τευε, πειρασμῶν ῥηθῆναι τὴν δέλῃ σου.

ᾠδὴ εἰ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ο λόγος σου ἅλατι, ὡς Ἰωάννη ἤρτυται, ὡς τῷ Θεανθρώπῳ
θεῖοι λόγοι, μέτρια μάκαρ λαλεῖν διδάσκουσιν, ὅθεν σε
ταῖς θεαῖς διδασκαίς, δαιμόνων ἐμάρανας, τὰ φρουράγμα-
τα πάνσοφε.

Ἰθύνῃς τὸν βίον σου, κατὰ Χριστὸν αἰοῖδιμε, σκευὸς δεκτι-
κῶν ὄντως ἐγένε, τῶν χαρισμάτων τῷ θεῷ Πνεύματος, δι-
ὲ καὶ ἠξίωσαι λαμπρῶς, μαρτυρίῃς σέφανον, ἀνδρικῶς ἀ-
νακησασθαι.

Σοφῶς τὸν πολέμιον, καταπαλαίσας λόγοις σου, ῥεῖθροις
σῶν αἱμάτων κατεκλύσω, καὶ ἀνεφάνης ἐν τοῖς ἐσχάτοις
καιροῖς, ἕτοιμος τοῖς χρήξῃσι λιμῆν, χάριν τῶν θαυμάτων
σου, ἀεννάως δωρόμενος.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον πανέντιμον, σὲ παναγία ἐγνωμεν, δρόσον τε βα-
σάσασαν τὸ μέλι, ἄρτον Ἀγγέλων Χριστὸν τὸν Κύριον,
πάντως ἅπας νῆς ἰλιγγιά, κόρη πῶς ἐχώρησας ἐννοῆσαι
τὸν Κύριον.

ᾠδὴ εἰ. Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εφάνη νῦν ὡς φιλέορτοι, ἡ μνήμη Ἰωάννη τῷ μάρτυρος,
ἀρωματίζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὰ συστήματα, διὸ αὐτὸν ἐν ὕ-
μνοις δευτε τιμήσωμεν.

Ἰδεῖν νῦν μάκαρ ἠξίωσαι, τὴν δόξαν τῷ Θεῷ ἦν ἐκήρυττες,
μέσον ἰσάμενος, Ἀγαρηνῶν πανσεβάσμιε, ὧν τὴν θρησκεί-
αν πᾶσαν ἠλεγξας ἄριστα.

Ἰδὲ σοὶ μάκαρ προσπίπτομεν, οἱ δέλοί σου θερμῶς ἐκβο-
ῶντές σοι, σῶσον πανεύφημε, καὶ γὰρ δαιμόνων γεγονα-
μεν, παρατραπέντες λόγῳ πνεύματος παίγνιον.

Θεοτοκίον.

Ωράθης κόρη παλάτιον, Χριστὸν τὸν Βασιλέα χωρήσα-
σα, ὃν περ τὰ σύμπαντα, πάντα χωρῆσαι ἐδύνανται,
διὸ ἐκπλήττει πάντας τὰ σὰ τεράσια.

Κοντάκιον.

Τὴν λαμπρὴν ἀγῶνας σε ἀνευφημεῖντες, ἐκ Θεῷ λαμβάνο-
μεν, τὰς ἀντιδόσεις φαινέ, καὶ γὰρ λαμπρύνεις τὴν ψάλ-
λοντας, ὡς Ἰωάννη μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ὁ οἶκος.

Τὸν ὀπλίτην Χριστὸν τὸν σερότάτον, καὶ γενναῖον τῆς πί-
 σεως πρόμαχον Ἰωάννην, Πισοί, τὸν Νέον Μάρτυρα, ἐν
 ἀσμάτων ὠδαῖς εὐφημήσωμεν. ὅτι παρανόμῃς Τυράννε
 τὴν δυσσέβειαν καταπτύσας, τὴν ἀληθῆ τῆ Χριστὸ πίσειν
 ἐν μέσῳ πολλῶν μετὰ παρόρησίας ἐκήρυξεν, ἔπτοηθεῖς ἀ-
 πειλας, ἐδὲ βασάνεσ ἐπαγομένασ δειλιάσασ ὁ ἀοίδιμος.
 Ὄθεν καὶ γενναίως τὸν τῆ μαρτυρίε δρόμον τελέσασ εἰς ἔ-
 ρανθὲς ἀνέπτη, κακέϊσε βραβεῖα νίκης καὶ θαυμάτων χά-
 ριν παρὰ τῆ ἀθλοθέτε Χριστὸ ἀπέιληφε, τῆ ἰᾶσθαι τὰς
 τῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων νόσους τῶν μετὰ πίσεως αὐτὸν
 ἐπικαλεσμένων, καὶ λαμπρύνειν τὲς ψάλλοντασ, ὧ Ἰωάν-
 νη μαρτύρων τὸ καύχημα.

*Τῆ πέμπτῃ μετὰ τὴν Πέντηκοστὴν, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῆ ἁγίας καὶ ἐνδόξεσ μεγαλο-
 μάρτυρος Ἰωάννη τῆ ἐκ Τραπεζόντοσ, ἀθλήσαντοσ ἐν Λευκοπόλει.*

Ἐχει μὲν ἡ γῆ ἡ τῶν Μολδαβῶν Μάρτυσ,

Λέφανον τὸ σὸν, κείμενον ἐν Σετζάβη.

Ἐχει ἄρα τὸ ἱερόν σε Πνεῦμα,

Ἐνατενίζον, τῆ πανσέπτῃ Τριάδι.

Κτάνει ἐν δευτερίῃ σκισσοφοριῶνοσ Ἰωάννην ἀορ χαλκῆ.

Ταῖσ αὐτῆ ἁγίασ πρεσβείασ ὁ Θεὸσ ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶσ. Ἀμὴν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Αγαπήσασ ἀκλινῶσ Θεὸν τὸν κτίστην σε, μάρτυσ ἀνέδρα-
 μεσ, πρὸσ αἰωνίεσ μονάσ. Μωάμεθ ἀσέβειαν ἐλέγχων ἔ-
 ψαλλεσ, ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριοσ καὶ Θεὸσ εὐ-
 λοκητόσ εἶ.

Νεθαιτῶν τε καὶ διδάσκων πανσεβάσμιε, φεύγειν θρησκευ-
 ματα, Ἀγαρηνῶν ὡσ μωρὰ, ἐβόασ τῶ κτίσει σε χαίρων,
 μακάριε, ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριοσ, καὶ Θεὸσ
 εὐλογητόσ εἶ.

Νενεχῶσ ὧ Ἰωάννη τροπωσάμενοσ, τὰ μηχανήματα, σα-
 τανικά σεαυτὸν, προσφέρων τῶ κτίσει σε, καὶ χαίρων ἔψαλλ-
 λεσ, ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριοσ, καὶ Θεὸσ εὐ-
 λογητόσ εἶ.

Θεοτοκίον.

Ηχαρὰ τῶν θλιβομένων Θεοθύμφευτε, χαρὰν παράχε-
 μοι, ὡσ τῆ παντόσ ποιητὴν, γεννήσασα ἀφθορε, ἵνα κραυ-
 γάζω σοι, ἀπαρθενε, εὐλογημένος πέφυκεν ὁ καρπόσ τῆσ
 σῆσ κοιλίασ. *Ὡδὴ ς'. Παῖδασ εἰαγγείσ ἐν τῆ καμίνῳ.*

Νόμῳ ἀληθῶσ μάκαρ ἐδείχθησ, τῆ κόσμῃ τὴν φαινομένην
 βδε-

βδελυζόμενος, ἡδονὴν καὶ ἔτρεχες, πάνσοφε ὑπόπτερος,
πρὸς τὸν σωτῆρα Κύριον, ὃ παριζόμενος, μὴ παύσῃ ἰκε-
τεύων τρισμάκαρ, τὲ ἡμᾶς ῥυθῆναι, κακῶν ἐπερχομένων.

Μόνος ἐν τοῖς νῦν σὺ ἐνεδάξω, Μωάμεθ ὃ Ἰωάννη τὰ
θρησκευματα, λήρης καὶ φρυάγματα, μὴ ἐκδειματόμενος,
τὰς ἀπειλὰς καὶ φόβητρα ἃ σοὶ ὁ Τύραννος, ἐδείκνυε νομί-
ζων σαλευσαι, τὸ ξερρόν τρισμάκαρ, καὶ σαθερόν τὲ τροπῆ.

Εκβασιν ἰδὼν τῶν ὄνειράτων, τρισμάκαρ ὁ Ἱερεὺς θάμ-
βης πεπλήρωτο, ἐγνώ γὰρ σε δύναμιν, ἐξωσμένον ἀνωθεν,
καὶ τοῖς πισοῖς ἐτράνωσε, τὸ θαυματόργημα, τὸν Κύριον
ὑμνεῖσι τὸν δόντα, πρόμαχον σε μάκαρ, ἡμῶν ἄς τὲς αἰῶ-
νας.

Θεοτοκίον.

Λύσιν τῶν πολλῶν ἀμπλακημάτων, τὸ μῆλον παρθενομή-
τορ ἐπεγνώκαμεν, ὠριμον ὃ ἔτεκες, εἰς πάντων ἀνάκλησιν,
διὸ συμφώνως ἅπαντες εἰκότως ψάλλομεν, πανῦμνητε παρ-
θένε Μαρία, σὺ βροτῶν ὑπάρχεις, ἁπάντων σωτηρία.

ᾠδὴ 6. Ἀπαι γηγενῆς.

Πάντες οἱ πισοὶ, ὑμνεῖμεν μακάριε συνεορτάζοντες, τὰ
σεπτὰ παλαιόματα, καὶ πόνης πλείσθς ἔς καθυπέμεινας.
ὑπὲρ τὲ μὴ ἀρνήσασθαι Χριστὸν τὸν κτίστην σε, καὶ βοῶμεν
μάκαρ ταῖς πρεσβείαις σε, πειρασμῶν πολυτρόπων ἐκλύ-
τρωσαι.

Εχει τῶν Δακῶν, ἡ γῆ αὐτῆ ἀσυλον καὶ μεγαλώνυμον,
θῆσαυρόν κατέχευσα, σὲ Ἰωάννη τὸ θεῖον λείψανον, ἐπι-
δρομας ἀπείρης τε ἀποβαλλόμενον, καὶ φυλάττον, ποι-
μνην χρισεπώνυμον, ἀνωτέραν θειῶν περιζάσεων.

Ιδε σὲ νεκρὸν, εὐθύς καὶ ἐθαύμασεν ὁ ἀξιάγαθος, Ἱερεὺς
θαυμάσιε, καὶ τῷ Λατίνῳ ἔτως ἐλάλησεν, ὃ τολμηρὲν ὑν
φράσον μοι μῦρον πῶς ἔμαθες, τῆτο εἶναι, εἰς ναὸν καὶ
ἔφθασας, ὃ δὲ πάντα σὺν φόβῳ ἐτράνωσεν.

Θεοτοκίον.

Νάσσα πηγῆ, ἐγένεθ πανάμωμε ἀποκνήσασα, Ἰησοῦν τὸν σὸν
υἱὸν, σωτῆρα πάντων Θεὸν καὶ Κυριον, κρηνὲς ἀφθόνους
οἰκτιρμῶν τὸν πελαγίζοντα, καὶ δίδόντα, πᾶσιν ἀπολύ-
τρωσιν, τοῖς αἰτέσιν ἐκ σὲ τὴν συγχώρησιν.

Ἐκποσειάριον

Ἰνναῖκες ἀνετίσθητε.

Τὲ Ἰωάννη σημερον, τὴν μνήμην εορτάζοντες, ταῖς παρα-
κλήσεσι τῆς, δεόμεθα ελεῆμον, λοιμῆ σεισμῆ καὶ θλί-
ψεων

ψεων, τὸν Ἡγεμόνα λύτρωσαι, καὶ ἅπαντας ἀξίωσον, τῆς
σῆς μακαριότητος ἐπαπολαύσαι ταχέως.

*Εἰς τὰς αἴνας τὸ Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν εἶχος ἡ' καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς εἰχηρὰ
δ' καὶ τὴν Ἁγίαν εἰχηρὰ προσόμοια δ' δευτεροῦντες τὸ α'.* Τῆς ἑορτῆς ἤχος α'

Τῶν θρανίων Ταγμάτων.

Επιπαμφλάζοντος πάλαι, πυρίνῃς ἄρμαϊτος, ὀζηλωτῆς Ἡ-
λίας, καὶ πυρίπνευς ἐν δόξῃ, ὀχέμενος ἐδήλῃς, τὴν νῦν ἐν
Σιῶν, Ἀποσόλοις ἐκλάμπασαν, ἀφ' ὕψους θείαν ἐπίπνοϊαν
ἐμφανῶς, δι' ἧς Κόσμον κατελάμπρουναν.

Δις.

Ισηγοροῦντες τὴν θείαν, Οἰκονομίαν Χριστῷ, ἐν πυριμόρφοις
γλώσσαις, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, σέβειν
πιστῶς, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ
τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Σιῶν Ἁγία ἡ Μήτηρ, πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν ἣ πυρὸς
ἐν εἶδει, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ τὰς Ἀποστόλους, κα-
τῆλθε φρικτῶς, χαίρει νῦν καὶ ἐόρταζε, τὴν κοσμοπόθη-
τον ὄντως Πεντηκοστὴν, σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσα.

καὶ τὴν Ἁγίαν ἤχος δ' αὐτῆς.

Αγγελικῶς ἐκτελέσαι, χορείας ἔπρεπε, τὸν ὕμνον κατ' ἀ-
ξίαν, Ἰωάννης τῷ πάντων, πληρώσαντος δογμάτων, θείων
ψυχῶν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογῆντος ἰσοτίμον
τὸν Υἱὸν, ὑπὲρ ἃ παθεῖν ἠξίωται,

Δις.

Η λαμπροφόρος σε μνήμη, παμμακάρο ἔφθασε, τὰ πλήθη
συγκαλῶσα, Μολδοβλάχων ἐγεῖραι, ἐπάξιον τὸν ὕμνον,
ὅτι δεινῶν, πειρασμῶν ἀπηλλάγησαν, διηνεκέσι πρεσβεί-
αις σε τὸν Θεόν, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύοντος.

Εκ Τραπεζῆντος ὑπάρχεις, ἀλλ' ὡσπερ ἥλιος, τὴν γῆν πε-
ριπολεύσας, Μολδοβλάχων νοτίσιν, ἐπότισας τὸν τόπον,
ἅπαντα νῦν, προχοαῖς τῷ σὲ αἵματος, καταπιαίνων πρε-
σβείας τε πρὸς Θεόν, ἐκτελῶν θεομακάρισε.

Ἀόξα ἤχος πλ. α'.

Δεῦτε σήμερον ὕμνον χαρμόσυνον, τῷ θαυμαστῷ Ἰωάννη
σαλπίσσατε φιλομάρτυρες, τῷ κατὰ Παῦλον μέχρις αἵμα-
τος τὸν Χριστὸν Θεὸν κηρύξαντι καὶ ἀπαύτως τὰς πιστὰς νῦν
ἀρωματίζοντι τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῆς Τραπεζῆντος τὸ
βλάστημα, καὶ Κόσμον πάντα περιέπων, προσευχῶν τῷ σκι-
άσματι.

άσματι. Χαίροις ό τό περίγειον μυρίσας τή μυροθήκη τών-
θαυματών σε. Τίς γάρ προσέρχεται σοι και ε λαμβάνει ώς
άπό τινος πλεσίς, και πεπληρωμένε ταμάς ταχέως τό αί-
τημα; άλλ' ώς τή Τριάδι παρεσώς παμμάκαρικήτευε, τē
δοθῆναι ταίς ψυχαίς ήμών τό μέγα έλεος.

Καινήν της ιερατης ηχος κλ. β'

Βασιλευ εράνιε Παράκλητε τό Πνεύμα της αληθείας, ό
πανταχῃ παρών, και τά πάντα πληρών, ό θησαυρός τών
άγαθών, και ζωής χορηγός, ελθῃ και σκήνωσον εν ήμίν,
και καθάρισον ήμάς από πάσης κηλίδος, και σώσον άγαθέ
τάς ψυχάς ήμών.

Δοξολογια μεγάλη και απόλυσι:

Είς την λειτουργίαν τῶ τυπικά, και εν τῶ κανόνος τῶ Ἁγίῳ τῆθῃ γ' και ε'

ό Ἀπόστολος. Προκειμένον τῶ Ἀποστόλι ηχο: δ'

Θαυμαστός ό Θεός εν τοίς αγίοις αυτῆς ό Θεός τῶ Ἰσραήλ:

ειχ. Ἐν εκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ:

Πρός Τιμόθεον β'. ἐπιστολῆς Παύλου τό ανάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ενδυναμῃ εν τή χάριτι εν Χριστῶ Ἰησοῦ.
Εὐαγγέλιον ἐκ τῆ κατά Ἰωάννην

Εἶπεν ό Κύριος τοίς εαυτῆ μαθηταίς· ταῦτα εντέλλομαι ή-
μίν ίνα αγαπάτε αλληλής.

Κοινωνικόν. Είς μνημόσυνον αἰώνιον. αλληλείαι: Μεγαλυνάριον:

Δεῦτε ευφημησωμεν οι πισοί· τῆς λαμπρῆς άγῶνας, Ἰωάν-
νε τῆ άθλητῆ. τῆ εν τοίς εσχάτοις, καιροίς αναφανέντος,
μάρτυρος θεηγόρου της θείας πίσεως. *Ἐτερον*

Μάρτυς άθληφόρε ταίς πρόσ Θεόν, ιεραίς ευχαίς σε, δια-
τήρει τῆς εύλαβῶς, τή σῆ θεία σκέπη, προσφεύγοντας εκ
παντων, παθῶν τε και κινδύνων, ψυχῆς και σώματος.

M A P T Y P I O N .

Καὶ πολιτεία τῆ Ἁγῆ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἰωάννη τῆ νέου, τῆ ἐκ Τραπεζῆντος μαρτυρησαντος ἐν τῇ Λευκοπόλει, τῇ κοινῶς Ἀκκιερμάν λεγομένῃ.

Πάντες οἱ θέλοντες ἐν Χῶ ζῆν, διωχθήσονται καὶ ὡς ἀναγκαῖον, καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἀπεφήνατο, ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν λέγων ἔξετε. δηλαδή ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῆ Θεῶ, καὶ νὰ φυλάξουν τὰς ἐντολὰς αὐτῆ, πρέπει νὰ διωχθῶν, καὶ θλίψις νὰ ὑπομείνουν, τὰς ὁποίας αὐτὰς ἐντολὰς, ἀπαρασάλευτα τὰς ἐφύλαξαν, ὅσοι ἠθέλησαν νὰ ζήσουν κατὰ Θεόν, καὶ μάλιστα οἱ μάρτυρες, οἵτινες καὶ ταύτην τὴν ὑσερινὴν ῥανίδα τῆ αἵματος αὐτῶν δὲν ἐπήφησαν, ἀλλὰ τὴν ἐχυσαν, διὰ νὰ φανῶν εὐάρεστοι εἰς τὸν Θεόν. Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Ἀσκηταί, μὲ τῆς κόπης διαπαντός καὶ ἰδρωτῆς, ὡς διπλῶ τῷ μαρτυρίῳ, τῷ Θεῷ εὐηρέθησαν, καὶ τώρα χαίρονται τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἀπὸ τῆς ὁποίας κατὰ Θεόν ζήσαντας, εἶναι εἰς καὶ ὁ σήμερον παρ ἡμῶν ἐορταζόμενος, Ἰωάννης ὁ Θεοχαρίτωτος μάρτυς, δι' ὃν καὶ ὁ λόγος μας εἶναι. Οὗτος τοιγαρὸν ὠρμητο ἐκ τῆς Λαζικῆς, ἐκ τῆς περιφήμου τῶν πόλεων αὐτῆς Τραπεζῆντος, περιφήμου ἔσης καὶ κατὰ τὴν εὐθηνίαν τῆς, καὶ διὰ τὴν πλεσιότητα, ἣ τις ἔχει ἐμπόριον μέγα πραγματευομένη διὰ τῶν καραβίων, ὅπε συχνάζουν εἰς τῆς λιμένας τῆς, ὡς παραθαλάσσιος ὅπε εἶναι. Ὅθεν καὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, διὰ τῶν καραβίων πραγματεύονται, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἦτον καὶ ὁ μάρτυς Ἰωάννης εἰς, πραγματευόμενος διὰ τῶν νηῶν. Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἔτος ἐκ νεαρῆς ἡλικίας, ἀνθρωπος ἀγαθός, πρᾶος, καὶ εὐλαβῆς εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐλεήμων, καὶ ἐπαρκῶν τοῖς δεομένοις. Προθυμηθεὶς τοιγαρὸν καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης διὰ νὰ ταξιδεύσῃ πρὸς πραγματείαν, ἐμβῆκεν εἰς ἓνα καράβι, νὰ ταξιδεύσῃ εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ὡν φύσει εὐπλαγχνος, δὲν ἔλαπεν ἀπὸ τὸ νὰ βοηθῆ καὶ νὰ ἐλεῆ τῆς πτωχῆς ὅπε εὐρίσκοντο μέσα εἰς τὸ καράβι. καθ' ἑκάστην ἔχυνε δάκρυα, καὶ ἔκλαιε προσευχόμενος ἀδιαλείπτως, καὶ ἔλυπεῖτο διὰ τῆς κακῶς πάχοντας, παρηγορῶν αὐτῆς καὶ ἐλεῶν, προσδο-

δοκῶν αὐτὸς τὸν παρὰ Θεῶ ἔλεον· ὁθεν ἠξιώθη καὶ
 τῆς Θείας τῆ μαρτυρίαι χάριτος. Ἐμβαίνων λοιπὸν εἰς τὸ
 πλοῖον, ἔτυχε νὰ εἶναι ὁ καραβοκύρης Παπισῆς, ἀπὸ ἐκά-
 νης ὅπῃ πιτεύεν τὰ δόγματα τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.
 Ἦτον δὲ ἄνθρωπος παγκακισος, καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς
 κατὰ τὴν συνήθειαν. Τὸν ὁποῖον καραβοκύρη, ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆ, ὁ τῶν κακῶν ἐφευρετῆς διάβολος, τὸν ἐκί-
 νησεν εἰς μῖσος καὶ ἐχθραν μεγάλην κατὰ τῆ Ἰωάννη, καὶ
 ἐφύλαττε καιρὸν, διὰ νὰ τὸν κακοποιήσῃ, τόσον διὰ
 τὴν ἀγαθὴν αὐτῆ καὶ χριστιμῆτον ταπεινώσῃ, καὶ
 προαιρέσῃ, ὅσον διὰ τὸ εὐπαρόρησιον καὶ ἐλεγκτικόν.
 ἐπειδὴ ὁ ἀλιτήριος αὐτὸς δὲν ἔλειπε καθ' ἑκάστην νὰ φι-
 λονεικῆ μετὰ τῆ Ἰωάννη περὶ δογμάτων, καὶ μάλιστα πε-
 ρὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆ παναγίαι Πνεύματος, τὸν ὁποῖον
 τὸν ἐνίκα ὁ Ἰωάννης, μὲ τὴν ἐνοικῆσαν αὐτῷ Θείαν
 χάριν, ἀποδεικνύων αὐτὸν μάταιον, καὶ τὰ δόγματα αὐ-
 τῆ ψευδῆ. Ὅθεν ἔτρεφεν εἰς τὴν καρδίαν τῆ κατὰ τὸν πατέρα
 τῆ τὸν Διάβολον, φθόνον ὑπερβολικώτατον, καὶ πάντοτε
 διελογίζετο πονηρὰ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆ. Καὶ δὴ φθά-
 σαντες μὲ τὸ πλοῖον αὐτῶν, εἰς ἓνα λιμένα μιᾶς πόλεως,
 ὀνομαζομένης Λευκοπόλεως, τρυκισί Ἀκκιερμάν, ἣ
 τις κεῖται παρὰ τὴν Μαύρην Θάλασσαν κατὰ τὴν ἄκρην
 τῆς Μολδαβίας, εὐθύς ὁ κακὸς ἐκεῖνος καραβοκύρης ἔβα-
 λεν εἰς πρᾶξιν τὴν κακίαν τῆ, καὶ ἐσηκώθη ἐν τῷ ἅμα καὶ
 ὑπήγεν εἰς τὸν ἐξουσιασὴν τῆ τότε Ὀθωμανὸν ὄντα, ἐρα-
 σὴν ἀκριβῆ τῶν δογμάτων τῶν Ὀθωμανικῶν καὶ φύ-
 λακα, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν ὑπελον τρόπον διέβαλε τὸν Ἅγι-
 ον, λέγων, ὅτι εἶναι εἰς τὸ καράβι με ἓνας ἄνθρωπος
 Χριστιανὸς, ὅστις μοι εἶπε πολλάκις, ὅτι θέλει καὶ ἀγαπᾷ
 νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίσιν τῆ, καὶ νὰ προσέλθῃ εἰς τα ἐδικάσαι
 τῶν Ὀθωμανῶν δόγματα, καὶ νὰ συγκοινωνήσῃ μὲ ἐσᾶς,
 ὅπερ ἔ λόγω μόνω ψιλῶ, ἀλλὰ καὶ ὅρκους ἐπιζῶσατο με-
 γάλους, ἐξουμώσασθαι καὶ τὴν οἰκείαν ἀδετῆσαι πί-
 σιν. Μὴ ἐν ἀμελήσῃς ἀλλὰ ταχύτερον κίλεσον τὸν ἄν-
 θρωπον, καὶ ἐρώτησον αὐτὸν, καὶ παρακίνησον αὐτὸν
 πρὸς θῆρευσιν καὶ τῆς ἰδίας θρησκείαι ἀρνησιν· πολλὴν
 γὰρ ἐκλύσει δόξαν καὶ παρὰ τῆ Βασιλέως τιμὴν, ἐνεκεν
 τῆ τοιῆτῆ κατορθώματος, ὡσάν ὅπῃ ἔχεις νὰ προσφέρῃς
 εἰς τὴν θρησκείαν σας ἓνα τοιῆτον ἄνθρωπον φρόνιμον

καὶ ἀξίον, καὶ μάλις ὅπῃ δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς ὑποδέ-
 ξερος τῶν προχόντων ἐν τῇ τῆς Τραπεζέντος πόλει. Ταῦτα
 ὡς ἤκουσεν ἡ ἐναγῆς καὶ βέβηλος ἐκείνη ψυχὴ τῆς κριτῆς, ἐ-
 σηκώθη μὲ χάριν, καὶ ἐκάθησεν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ εἶχε
 πάντοτε συνήθειαν νὰ κρίνῃ, καὶ εὐθύς προσάξας, ἀπέ-
 χειλε δια νὰ φέρῃ τὸν Ἅγιον ἐντίμως πρὸς αὐτὸν. Ἦλθε
 δὲ παρευθύς, καὶ ἐκάθησεν ἐνώπιον αὐτῆς, καὶ μετὰ κο-
 λακείας καὶ προσποιήσεως ὑπέβλε λέγει πρὸς τὸν Ἅγιον. ἐ-
 μάθομεν ἀπὸ πολλῆς τὴν ἀξιοτήτά σου, καὶ ὅτι εἶσαι ἀν-
 θρωπος ἐκλελεγμένος τῶν τῆς γένους σου ἀνθρώπων, καὶ χαίρω
 τὰ μέγιστα, ὅπῃ ἤκουσα πῶς ἐδηρεύθης ὑπὸ τῆς καλῆς καὶ ἀλη-
 θῆς ἡμῶν πίσεως, καὶ τῶν ἁγίων ἡμῶν δογμάτων, ὡς ὑπερα-
 γαλήσας αὐτὴν ἐκ ψυχῆς. Ἐπειδὴ τοιαύτην συνήθειαν
 ἔχει ἡπίσις ἡμῶν, ὅπῃ νὰ ἔλκῃ τὸν καθαρὰς φύσεως ἀν-
 θρωπον, καὶ νὰ ἀνάπῃ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς τὸ πῦρ τῆς
 ὑπερβολικῆς ἀγάπης αὐτῆς. ἐκ τῆς καὶ νὰ τῆς πολυετη.
 Διὰ τὸ τοιοῦτον, ἐπειδὴ καὶ θεληματικῶς ἐλκυσθῆς πρὸς
 αὐτὴν, μὴν ἀργήσης, καὶ νὰ γίνῃς φίλος ἡμῶν καὶ νὰ ἐ-
 ναγκαλεσθῆς τὴν πίσιν ἡμῶν. Ἀρνήθητι τοίνυν τὴν πί-
 σιν τῶν Χριστιανῶν, ὡς καταγέλασον, καὶ ἐπονείδισον,
 καὶ μεγάλη τῆ φωνῆ ὀνειδίσον τὸν νόμον αὐτῶν καὶ τὴν
 πίσιν, ἐνώπιον παντὸς τῆς λαῶ, οἵτινες ἐσυνάχθησαν ση-
 μερον κατὰ τὸ αὐτό, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν καλὴν ὁμολογί-
 αν σου πάντες, σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνοις, εὐφημῆντα μὲν
 τὴν ἐκλαμπρὸν καὶ περίφημον ἡμῶν πίσιν, τὴν δὲ τῶν
 Χριστιανῶν ἐρόμιμὴν καὶ καταπατημένην ὑπὸ τῆς πόδας
 σου καὶ ὡς ὑπεσχέθης ποιήσῃς χωρὶς ἀργοπορίαν, διὰ νὰ
 εἰδῆν μάλις καὶ ἄλλοι, καὶ νὰ διδαχθῆν ἀπὸ σε, νὰ
 προτιμῶσι τὴν πίσιν μας, καὶ θέλεις τιμηθῆ δι' αὐτὸ καὶ
 παρὰ τῆ Βασιλέως μὲ ἀξίαν, καὶ νὰ συζητήσῃς μεθ' ἡμῶν
 ζωὴν πάντερον, ὡς ἀδελφὸς ἡμῶν. Ἐν ὅσῳ δὲ ἐκεῖνος
 ὁ τῆς κακίας ἐφευρετῆς καὶ τῆς ἀσεβείας διδάσκαλος, ὁ
 τεχνίτης ἐπὶ πᾶσαν ῥαδιουργίαν καὶ δολιότητα, τὸ δοχεῖον
 τῆ σατανᾶ, καὶ γεμάτος ἀπὸ ἀπιστίαν, τὰς τοιαύτας φλυ-
 αρίας καὶ τῆς ληρώδεις λόγους ἔλεγεν, ὁ μακάριος Ἰωάννης,
 τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα πρὸς βρανὸν ἀτενίσας, ἐκεῖθεν τὴν
 θεῖαν βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο, παρὰ τῆ ἐνδυναμῆτος αὐ-
 τὸν Θεῶ, τῆ εἰπόντος, ὅτι ὅταν ὑπάγωσιν ὑμᾶς εἰς Βασι-
 λεῖς καὶ Τυράννης διὰ τὸ ὄνομά μου, μὴ μεριμνᾶτε τί εἴπητε,

ἢ τι λαλήσητε, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σοφίαν καὶ σοφίαν, ἢ
 ἔδουκῆσονται ἀντιπεῖν, ἔδὲ ἀντισηῆναι πάντες οἱ ἀντικεί-
 μενοι ὑμῖν. Καὶ τότε ζήλῃς θεῖς πλησθεῖς, θαυμάσιως πρὸς
 τὸν τύραννον ἀτενίσας, σὺν παρόρησῖα πολλῇ ἀπεκρίνατο
 λέγων, ὅτι φανερά ψεύδεσαι ὦ κριτὰ· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς τῆς
 λόγῃς ὅπῃ προβάλλας, ὅτι ἐγὼ εἶπον, δὲν εἶναι ἐδικοί μου, ἔ-
 δὲ ἐγὼ πώποτε ἔβαλον εἰς τὸν νῦν με νὰ ἀρνηθῶ τὸν Χρι-
 σὸν μου, μὴ γένοιτο Θεέ μου· ἔτε λόγῳ ἔτε ἔργῳ, ἀλλ' ἔτε εἰς
 τὸν νῦν με εἰσήλθε ποτε τοιοῦτος λογισμὸς, ἀλλ' αὐτὰ εἶναι
 τεχνάσματα καὶ ἐφευρέσεις τῆ ἐχθρῆς τῆς ἀληθείας, τῆ
 πατρὸς σε τῆ Διαβόλῃς, ἔτινος κατοικητήριον ὄν, ὡς πο-
 νηρίας σκευὸς ἀξίον αὐτῆς, λαλεῖ δια σε τοιαύτας φλυα-
 ρίας, ἔχων σκοπὸν διὰ νὰ σύρη εἰς τὴν ἀπώλειάν τε, κα-
 θὼς σε ἔχει κερδαιμένον, διὰ νὰ σε κολάζῃ μετ' αὐτῆς εἰς τὴν
 γέεναν τῆ πυρός. Μάλιστα σὺ θέλησον νὰ ἀκῆσης παρ' ἐ-
 μὲ τὴν ἀλήθειαν, καθαρῶς τὸν ἐσκοτισμένον σε νῦν ἀ-
 πό τὴν πλάνην ὅπῃ εὐρίσκεισαι ἀθλίε, καὶ νὰ ἔλθῃς εἰς
 τὸ φῶς τῆς γνώσεως, καὶ διὰ τῆ ἁγίῃς Βαπτίσματος, νὰ γέ-
 νῃς υἱὸς φωτός, καὶ νὰ γνωρίσης τὸν μόνον ἐν Τριάδι
 Θεόν, ἔη ἐπίγνωσις λάμπει ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ νὰ ἀξι-
 ωθῇς καὶ ἔρανίς Βασιλείας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ χει-
 ρας καὶ ὄμματα εἰς ἔρανὸν ἀτενίσας εἰς ὑπήκοον πάντων
 μεγάλη φωνὴ ἐκραύγασε λέγων· Ἰλεως γενῆ Χριστὲ Βα-
 σιλεῦ, μὴ γένοιτο νὰ ἀρνηθῶ ἐγὼ τὸν ποιητὴν καὶ Θεὸν μου,
 μὴ γένοιτο νὰ ἀρνηθῶ τὸ πάντιμον ὄνομά σε, δὲν θέλω
 λατρεύσει τὸ σκότος, ἔδὲ τῷ Διαβόλῳ θέλω δελεύσει, ἀλλ'
 λά σε τὸν ἐν Πατρὶ δοξαζόμενον Υἱὸν καὶ λόγον. Ταῦ-
 τα παρόρησῖα, καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ λαλῆντος τῆ ἁγίῃς,
 τὸ τῆ κριτῆ πρόσωπον συνεχῶς ἠλλοιῆτο. καὶ ἀπὸ τὸν θυ-
 μὸν ὅπῃ ἀναπτεν εἰς τὴν καρδίαν τε, δὲν ἐδύνετο νὰ ὑποφέρῃ
 τῆς μετὰ παρόρησῖας λόγῃς τῆ ἁγίῃς, βλέπων τὴν ἐπαινεμέ-
 νην αὐτῆς κακοπιστίαν ὅλως καταπατηθεῖσαν, καὶ ὀνειδιζόμε-
 νην παρὰ τῆ ἁγίῃς· τὸν Θεὸν ὃν αὐτὸς ὁ ἀντάρτης ὀναδι-
 ζεν, ἀκῆντων πάντων, πάλιν ἐπαινεμένον καὶ δοξαζόμε-
 νον ὑπὸ ἁγίῃς, ἐλύττησεν. Ὁ δὲν εὐθύς προσάξει τῆς ὑπὴ-
 ρέτας τε, ὁ ὑπὴρέτης τῆ Διαβόλῃς, νὰ ξεγυμνώσεν τὸν
 ἱματίων τὸν ἅγιον· ὅστις γενομένος τῆς, ἴσατο γυμνός,
 ἐνδεδυμένος ὄν με τὴν θεῖαν χάριν, καὶ συναξας ῥαβδίᾳ
 πολλὰ, ἀτενίσας πρὸς τὸν μαρτυρὰ λέγει· μὴ λέγε πρὸς
 ἡμᾶς

ἡμᾶς τοιαῦτα ψεύματα, ἀλλὰ ἀρνήθητι τοιαύτην ἀνωφε-
 λῆ πίσιν, καὶ με ὅλην τὴν ψυχὴν σε δεῖξ τὴν πίσιν ἡμῶν.
 Ἄφες εἰς τὸ ἐξῆς τοιαύτους λόγους, καὶ κάμε ὡς ὑπεχέθης, εἰ
 δὲ μὴ, μὰ τὴν πίσιν με, ὄχι μόνον με αὐτὰ τὰ ῥαβδία θέ-
 λω συντρίψαι τὸ σῶμά σε, ἀλλὰ καὶ με ἄλλα βάσανα μεγά-
 λα καὶ φοβερά θέλω σε βασανίσει, καὶ μετὰ τῆτο με πικρό-
 τатον θάνατον θέλεις ἀποθάνει. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίθη
 αὐτῷ· δὲν εἶμαι ἐγὼ ψεύσης, ὡς σὺ λέγεις, ἀπάσης ἀπαν-
 θρωπίας καὶ ἀκαθαρσίας πλήρης· ἀλλ' εἶμαι θελός τῆ
 ἐν Τριᾷδι ὑμνεμένε Θεῷ, καὶ τώρα εἶμαι καὶ μάρτυς αὐ-
 τῆ, τὸν ὁποῖον Θεὸν με, ἔμαθον ἀπὸ τῆς γονεῖς με, διὰ νὰ
 προσκυνῶ καὶ νὰ λατρεύω ὡς ποιητὴν, τῆ παντός, καὶ
 πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν κτίσιν, καὶ τὸν Χριστὸν με
 προσδοκῶ κοιτὴν ζώντων καὶ νεκρῶν, ἐρχόμενον νὰ ἀ-
 ποδώσῃ ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆ. Μὴν ἐλπίσης εἰς τὸ ἐ-
 ξῆς, ὅτι θέλεις ἀκῆσαι ἄλλους λόγους ἀπὸ αὐτῆς, ἀλλ' ἀπερ
 εἶπον τὸ πρότερον, ταῦτα καὶ νῦν λέγω, ὅτι δὲν ἀρνεῖμαι
 Χριστὸν τὸν ποιητὴν καὶ Θεὸν με, εἰδὲ μὴν ἀρνήτομαι πώ-
 ποτε, μέχρις ἢ εἶμαι κύριος τῆ λογισμῆ με. Διὸ καὶ τῆ
 λοιπῆ μὴν ἀογήσης, ἀλλὰ δεῖξον πᾶσαν τὴν τέχνην σε, ὁ
 πατήρ σε Διάβολος σε διδάσκει, ὁ ἐντός σε κεκρυμμένος
 διὰ νὰ σε ἐλευθερώσῃ καὶ ἐσένα, ἀπὸ τὴν φροντίδα ὅπῃ
 ἔχεις διὰ νὰ με παιδεύσης, καὶ νὰ με ξείλης τάχιον εἰς
 τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην με, με ὅ,τι θάνατον θέλεις, διὰ νὰ
 μὴν ἀκῆσεν τὰ ὠτά με τῆς ἀκαθάρτους λόγους σε, καὶ τὰ ὄμ-
 ματά με νὰ μὴ βλέπωσι πλέον τὸ μαρὸν καὶ παμβέβηλον
 προσώπον σε. Ἴδὲ τὸ σῶμά με γυμνὸν ἐμπροσθέν σε, ῥά-
 βδιζέ το με ῥάβδους, καῦσαι το με φωτίαν, κατὰκλυσαι το
 μέσα εἰς τὸ νερὸν, κόψε το με σπαθί, καὶ ἄλλα ὅσα βά-
 σανα καὶ τιμωρίας ἠξέυρεις ἐξω ἀπὸ αὐτά, ὅλα κάμετα, καὶ
 θέλεις ἰδῆ, ὅτι εἶμαι ὅλος ἕτοιμος μετὰ χάρις με μεγάλης,
 διὰ τὴν ἀγάπην τῆ Χριστῆ με, τῆ ποιητῆ καὶ πλάστῃ με, νὰ
 τὰ ὑποφέρω, καὶ νὰ καταιγυνθῆς σὺ, καὶ ὁ πατήρ σε ὁ
 Διάβολος ὁ διδάσκων σε. Ταῦτα τὰ λόγια ὡς ἤκουσεν ὁ
 ἀνελεήμων, καὶ πάσης κακίας γέμων κολασῆς, ἀναψεν
 ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν θυμὸν, καὶ εὐθύς ἐπρόσαξε νὰ τὸν ἀ-
 πλώσεν κατὰ γῆς, καὶ τόσον ἀνιλεῶς καὶ ἀπανθρωπῶς ἐ-
 δάραθη, ὡσεὶ ἐσυντρίφθη καὶ διελύθη τὸ σῶμα τῆ ὅλον,
 καὶ ἐπάνω τῶν ῥαβδίων ἐκολλᾶτο καὶ ἐσκορπίζετο εἰς τὴν
 γῆν

γῆν, καὶ πᾶς ὁ τόπος ἐφοινίσσεται μετὰ τὸ αἷμα τῆς μαρτυρίας,
ἐνθα εἶχον αὐτὸν ἠλωμένον, καὶ τὸν ἐδαιόρον. Ἀφ' ἧς
δὲ ὁ Ἅγιος εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τοσαύτῃ παιδείᾳ, ἀνατίνας τὸ
ὄμμα εἰς οὐρανὸν, εἶπεν· εὐχαρισῶ σοὶ Δέσποτα Θεὲ παντο-
κράτορ, ὅτι μετὰ ἡξίωσας τῷ ἰδίῳ μου αἵματι βαπτισθῆναι,
ἵνα ἐξαλαφῶ τὰς ἀμαρτίας μου. Τῆστις τῆς λόγους ἀκασαν-
τες οἱ τυραννῆντες τὸν Ἅγιον, ἐπλήθησαν θυμῶν καὶ ἐσύν-
τριψαν περισσοτέρως τὸ σῶμα τῆς, ὥστε ἐμεινεν ἄφω-
τος. Ἀλλ' ἐπεὶ νῦν κατέλαβε, δῆσαντες αὐτὸν ὀλύσσει
δοῦσι, ἐρῶσαν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν, ὡς τεθνεῶτα,
πρὸς ἐξέτασιν καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν αὐριον, ἵνα σκληρότερον
τιμωρήσωσιν. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐκάθισε πάλιν ὁ
παμβέβηλος καὶ ἀνιλεῆς ἀσεβέστατος τυράννος καὶ κριτῆς
ἐν τῷ κριτηρίῳ, καὶ προσάξας νὰ φέρῃ τὸν Ἅγιον, τὸν ἐ-
φέρον ἐμπροσθέν τῆς, ἀσράπτοντα τὸ πρόσωπόν τῆς, καὶ τὴν ψυ-
χὴν χαίροντα. Βλέπων δὲ ὁ κακὸς κριτῆς τὸ χαροποιὸν τῆς
Ἄγιος πρόσωπον καὶ τὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῆς χαρὰν, ἐθαύ-
μασε, σοχαζόμενος κατὰ ἑαυτὸν, πῶς βασιλῆς ἡ ψυχὴ εἰς τὸ
σῶμα τῆς μετὰ τόσας τιμωρίας, καὶ λέγει αὐτῷ· ὦ Ἰωάννη
δὲν βλέπεις εἰς πόσῃν κατασχύνῃ σε ἔφερον ἡ ἀπιστία σου,
ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ, ἡ τοῖς πᾶσι γλυκεῖα ἐμεινεν ὀλίγη εἰς
ἐσένα, καὶ μικρὸν ἔλειπε νὰ συγκωθῆ καὶ αὐτῆς· ἐγὼ δὲ σοὶ
λέγω πάλιν εἰάν θέλῃς νὰ ἀκῆσῃς τῆς λόγους μου, τάχιςα θέ-
λεις λάβει τὴν υἰγιάν σου· ἐπειδὴ ἐδὼ εὐρίσκονται Ἴατροὶ
ἀριστοὶ, ἐλθόντες ἀπὸ τὴν Ἰνδιάν καὶ Περσίαν, καὶ θέλῃς
σε ἰατρεύσει· εἰ δὲ ἐπιμένεις εἰς τὸ πρῶτόν σου πείσμα, γίνω-
σκε, ὅτι πλείονας τιμωρίας τῶν πρῶτων θέλεις λάβει. Ὁ
δὲ μαρτυρῶν μικρὰ φροντίσας διὰ τῆς ἀνοήτης λόγους τῆς κριτῆς,
ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι διὰ μὲν τὰς παιδείας καὶ τὸν συντριμ-
μὸν τῆς σῶματός μου, ἐδὲν μοι μέλα, ἐπαδὴ ὅσον ὁ ἔξω ἀν-
θρώπος φθάρεται, τοσῶτον περισσότερον ὁ ἐνδον ἀνακαι-
νίζεται, κατὰ τὸν ἀποστολικὸν λόγον. Ἐγὼ ἄλλον ζῆλον
δὲν ἔχω ἐδὲ μεγαλητέραν χαρὰν εἰς τὴν ψυχὴν μου, εἰμὴ
μόνον καὶ μόνον νὰ ὑπομείνω ὅσας τιμωρίας βασιλεύει ἡ ἀ-
σεβῆς καὶ ἀνιλεῆς ψυχὴ σου νὰ μοι δώσῃς, καὶ μετὰ τὴν χά-
ριν καὶ βοήθειαν τῆς πλάσῃς μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς τις με ἐνδυ-
νάμωσε, καὶ θέλει με ἐνδυναμώσει καὶ ἐνιχύσει νὰ κα-
ταπατήσω τὰς βεβλάσῃς σου καὶ τῆς παροῦσῃς τῆς Διαβόλης· διό-
τι ἔγω καὶ εἰς τὸ ἱερόν ἡμῶν εὐαγγέλιον ἐντέλλεται ὁ Χρι-
στός

ζός με· ὅτι ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος ἔστος σωθήσεται. Διὰ τῶ-
 το σοὶ λέγω, ὅτι τὰς μὲν πρώτας πληγὰς εἰς ἑδὲν λογιζο-
 μαι, καὶ μάλιστα διὰ χαράν με τὰς ἔχω, καὶ εὐχαρισῶ
 τῷ Χριστῷ με, ὅπῃ μὲ ἠξίωσε νὰ λάβω πληγὰς διὰ τὸ πα-
 νάγιον ὄνομά τε. Λοιπὸν ἀσεβέσατε καὶ ὄπισθε, συλλογι-
 σθε ὁποίας τιμωρίας σκληροτέρας ἐφευρίσκετε, διὰ τῆς ὁδη-
 γίας τῆ πατρὸς σε Διαβόλου, μὴν ἀργοπορήσῃς νὸ τὰς κάμης
 εἰς ἐμένα, καὶ τόσον μᾶλλον λαμπρύνεις τὸ σῶμά με. Ὁ
 δὲ κριτὴς ταῦτα ἀκέσας, καὶ θυμῷ διαβολικῷ πληθεὶς, ὡς
 λέων ὠρῶμενος ἐφώναζεν ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν τε περισσότε-
 ρον. Καὶ πάλιν προσάζει νὰ ἀπλώσεν τὸν ἅγιον κατὰ
 γῆς, καὶ νὰ τὸν δαίρῃεν ἀνελεήμονα, καὶ χωρὶς εὐσπλαγ-
 χνίαν. Τύπτοντες ἔν τῷ μαρτυρικῷ ἐκεῖνο σῶμα ἀπέκα-
 μον οἱ δαίρῃοντες, καὶ ἀλλάσσοντο ἕνας τὸν ἄλλον. Ὁ δὲ
 ἀδάμαντος σερρότερος Ἅγιος, εἰς ἑδὲν ἐλογίζετο ταῦτα. Τό-
 τε οἱ περιεσῶτες ἐκραζον λέγοντες καὶ ὀνειδίζοντες τὸν μισαι-
 φόνον κριτὴν, ἀποκαλῶντες αὐτὸν ἀσπλαγχνον καὶ ἀ-
 πάνθρωπον. Ἀκέων λοιπὸν τὰς φωνὰς τῆ λαῶ, καὶ τῆς
 ὀνειδισμῶς, ἐπρόσταξε νὰ φέρην ἐν ἄγριον ἄλογον, καὶ νὰ
 δέσεν τῆς πόδας τῆ μαρτυρος, εἰς τὴν ἑρὰν τῆ ἀλόγου καὶ
 νὰ τὸν σύρην μέσα εἰς τῆς δρόμους τῆς πόλεως, κτυπῶν
 τὸ ἄλογον ἕνας δέλος ὅσον ἤμπορεῖ. καὶ ἔτως ὁ Ἅγιος ἐ-
 σύρετο δεινῶς εἰς ὅλον τὸ κάστρον, πρὸς παράδειγμα τῶν
 ἄλλων Χριστιανῶν. Ὅταν λοιπὸν τὸν ἐπερνήσαν ἀπὸ τὸν
 μαχαλᾶν τῶν Ἑβραίων, οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῶν Χριστι-
 ανῶν Ἑβραῖοι ἐφώναζον καταγελῶντες καὶ βλασφημῶντες
 τὸν Ἅγιον, ῥίπτοντες κατ' αὐτῆ ὁ μὲν ξύλα, ὁ δὲ πέτρας,
 ὁ δὲ ἄλλο τι, πρὸς καταισχύνην τῆ μαρτυρος. Εἰς δὲ
 τῶν Ἑβραίων, μίσει τῷ πρὸς Χριστὸν κινῶμενος, καὶ χα-
 ριζόμενος δῆθεν τοῖς ἀσεβέσιν Ὀθωμανοῖς, ἔτρεξεν εἰς τὸ
 ὄσπιτιόν τε, καὶ λαβὼν μίαν σπάθην φθάσας τὸν Ἅγιον
 συρόμενον, ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν τε. Καὶ αὐτοὶ μὲν
 ἐσιώπησαν, ὁ δὲ μάρτυς ἐτελείωσε τὸν δρόμον τῆ μαρτυ-
 ρίς, καὶ ἡ ἁγία αὐτῆ ψυχὴ ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μο-
 νὰς. Λύσαντες τοιγαρῶν αὐτὸν ἀφησαν ἐν ἐκείνῳ τῷ τό-
 πῳ τὸ σῶμα τῆ ἁγίης μετὰ τῆς κεφαλῆς σὺν ἀτιμία χωρὶς
 νὰ τολμησῇ τις τῶν Χριστιανῶν νὰ πλησιάσῃ. Τῆ
 νυκτὶ ἐν ἐκείνῃ ἐφάνησαν ἐπάνω τῆ μαρτυρικῆ ἐκείνῃ σῶ-
 ματος λαμπάδες ὡσεὶ πυρὸς, καὶ τρεῖς νέοι ἀστράπτοντες,
 ψάλ-

ψάλλοντες καὶ θυμιῶντες τὸν Ἅγιον, ἅπερ ἔβλεπον πάν-
 τες. Εἰς δὲ τῶν Ἑβραίων, ὅς τις εἶχε πλησίον τὸν οἶκον
 τς, ἔνθα τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας ἔκειτο, νομίσας ὅτι ἦλθον ἱερεῖς
 διὰ νὰ πάρῃν τῆς Ἁγίας τὸ λείψανον, εὐθύς ἤρπασε τὸ τό-
 ξον τς μετὰ τὸ βέλος, καὶ ἐγγίσας τῷ σώματι ἐζήτην νὰ
 τοξεύσῃ ἓνα ἀπὸ τῆς φαινομένης ἐπάνω τῆς σώματος τῆς Ἁ-
 γίας ἀγγέλης. Καὶ τείνας τὴν χορδὴν τῆς τόξου μετὰ ὅλην
 τὴν δυναμίν τς (ὡς τῆς θαύματος) ἐκόλλησαν τὰ δάκτυλα
 τῆς δεξιᾶς χειρὸς εἰς τὴν χορδὴν ὁμῆ μετὰ τὸ βέλος, καὶ ἡ
 ἀριστερὰ τς χεὶρ εἰς τὸ τόξον, χωρὶς νὰ δυνηθῇ ἔτε τὸ
 βέλος νὰ ῥίψῃ, ἔτε τὰς χεῖρας τς νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ τό-
 ξον, καὶ ἔτως ἐσάθη τεττωμένος ὅλην τὴν νύκτα ὁ κα-
 κὸς τῆς ἐχίδνης βλασὸς, ὁ Ἑβραῖος. Γενομένης δὲ ἡμέ-
 ρας, οἱ τρεῖς νέοι ἐκεῖνοι σὺν τῷ φωτὶ ἀφανεῖς ἐγένοντο.
 Καὶ τότε πάντες ἔτρεξαν καὶ εἶδον τὸν ταλαίπωρον ἐκεῖ-
 νον Ἑβραῖον τεττωμένον. Τότε αὐτὸς ὁ Ἑβραῖος ὡμολό-
 γησιν πᾶσιν, ἅπερ ἐπεπόνθει, καὶ ἔτω τὴν τῆς παιδείας
 λύσιν ἔλαβε. Ἀκῆσας δὲ ὁ κριτὴς τὸ θαῦμα τῆτο ἐφρίξε,
 καὶ ἐντρομος ἐγένετο ἀπὸ τῆς φόβου. Ὅθεν ἐπρόσβαξε νὰ πάρ-
 ῃν οἱ Χριστιανοὶ τὸ τίμιον τῆς Ἁγίας λείψανον. Ὁ καὶ λα-
 βόντες ἔθαψαν ἐντίμως. Δὲν ἐπέρασαν ὁμῶς εἰς τὸ με-
 ταξὺ ἡμέραι πολλαὶ, καὶ ὁ Παπιστὴς καρaboκύρης, ἔστις ἐ-
 πρόδωκε τὸν Ἅγιον εἰς τὸν κριτὴν, κατανοήσας ὅτι ἐποίησε
 σφάλμα, ἠθέλησε νὰ κλέψῃ τὸ ἅγιον λείψανον, διὰ νὰ
 τοῦ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα τς, καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν εὐρῶν
 καιρῶν ἀρμόδιον, ὑπῆγε μετὰ τῆς ἀνθρώπων τς, καὶ
 ἀρχίσεν ἀσκήτην, διὰ νὰ εὐγάλῃ τὸ λείψανον τῆς Ἁγίας.
 Τότε ἐφάνη ὁ Ἅγιος ἐν τῷ ὕπνῳ εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἐκ-
 κλησίας, καὶ λέγει αὐτῷ· ἐξύπνει καὶ τρέξον εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν, ἐπειδὴ ζητῶν νὰ μετὰ κλέψῃν κρυφίως. Ἐτρεξεν
 ἔν ὃ ἱερεὺς ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἶδε
 τὸ μνήμα ἐσκαμμένον, καὶ τὸν Ἅγιον μικρὸ δειν ἀποσυ-
 ληθέντα. Τότε δὴ πάντας Χριστιανὸς προσκαλεσάμενος διη-
 γήσατο τὰ γενόμενα πάντα. Καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν τὸν
 τῆς Ἁγίας αὐτῆς ἀντιδοξάσαντα. Λαβόντες δὲ τὸ λείψανον
 τῆς Ἁγίας, τὸ ἐνταφίασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κοντὰ εἰς
 τὴν πρόθεσιν, καὶ ἐκεῖ ἐσάθη ἐπέκεινα τῶν ἑβδομηκον-
 τὰ χρόνων, καὶ πάντοτε συνεχῶς ἐθαυματοῦρει. Πολ-
 λάκις γὰρ εἰς αὐτὸν ἔβλεπον ὡς σὺλον πύρινον, κα-
 τα

ταβαίνοντα ἐπὶ τὸ σῶμα τῆ μάρτυρος ἐκ τῆ ἑρανῆ ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἄλλοτε δὲ ἄγγελον, καὶ ἄλλοτε φῶς ἀσφάπτον, καὶ εὐωδιάζον. Ἦλθεν ἕν εἰς τὰς ἀκοὰς τῆ τότε καιρῶ ἀνθεντεύοντος ἐν Μολδαβία, ὅστις ἦν, ὁ εὐσεβέστατος Ἰωάννης Ἀλέξανδρος ΒΒ. ἕτος ἕν εὐσεβῆς ὢν, καὶ εὐλαβῆς περὶ τὰ θεῖα, καὶ ζέων τῷ πρὸς τὸν Ἅγιον πόθῳ, ἀφ' ἧ ἔμαθεν ὅτι εὐρίσκεται ἐκεῖ εἰς Λευκόπολιν, συνεβλεύσατο μετὰ τῶν ἐν Μολδαβία Ἀρχιερέων, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀρχόντων, καὶ ἐπεμψεν Ἀρχοντας ἐκεῖδε μεθ' ἱκανῶν δώρων, διὰ νὰ πάρῃν τὸ Ἅγιον λείψανον, νὰ τὸ φέρῃν εἰς Μολδαβίαν. Ἀφ' ἧ δὲ ἐδόθη ἡ ἀδεία παρὰ τῶν ἐκεῖ κρατῶντων, τὸ ἔφερον εἰς Μολδαβίαν, μετὰ μεγάλης τιμῆς. καὶ φθάσαντος ἐκεῖ, ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆ, ὁ εὐσεβέστατος Ἀνθέντης, μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ Ἀρχόντων, καὶ τῆ κλήρου ὄλης, σὺν παντὶ τῷ πλήθει τῆ λαῶ τῶν Χριστιανῶν, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατῶν, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, καὶ ἔφερον τὸ Ἅγιον λείψανον ἔσω ἐν τῷ μεγάλῳ φορτίῳ τῆς Σοτζάβης, ἐνθα ὁ ἀνθεντικός ἦν θρόνος, καὶ κατέθεσαν αὐτὸ ἐν τῇ Μητροπόλει. Προσπεσὼν δὲ ὁ Ἡγεμῶν, ἐπάνω τῆ Ἁγίᾳ λειψάνῃ, κατησπάζετο αὐτὸ σῶματι καὶ χεῖλεσι, ἐξαιτέμενος αὐτὸν βοηθὸν καὶ φύλακα. Ἡ τῇ καταδέσει ἀπειρὰ ἐπετελεῖτο θαύματα, καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐπιτελεῖνται, τὰ ὅποια μὲ λόγον νὰ τὰ παρασῆσῃ τις δὲν δύναται, καὶ ἅς τὰ εἶπῃν ἐκεῖνοι ὅπῃ καθ' ἐκάστην τὰ βλέπῃν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μαρτύριον καὶ ἡ κατὰ θεὸν πολιτεία τῆ Ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρος Ἰωάννης τῆ Τραπεζεντίς, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειάν τε, καὶ διὰ τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς τε, ἠξιώθη τῆ μαρτυρικῆς μεγάλης χαρίσματος παρὰ Θεῶ, καὶ μὲ ἔνθερμον πόθον, πρὸς τὸν Θεὸν ἠγωνίσθη, καὶ κατήσχυνε τὸν ἀντάρτην Διάβολον, μετὰ τῶν αὐτῆ σκοτεινῶν ἀγγέλων καὶ ταγμάτων καὶ τὸν παρὰ τῆ Διαβόλης κινηθέντα πρὸς παιδείαν τῆ Ἁγίᾳ κριτῆν. Καὶ τοιῶτω τρόπῳ ἀγωνισάμενος, τὸν παρὰ τῆ μισθαποδότῃ Θεῶ ἀμάραντον ἔλαβε ζέφανον, διὰ τὸν ὅποιον τὸ ἴδιον αἷμα ἐξέδοτο, καὶ νῦν τοῖς ἀγγέλοις συναγαλλόμενος δοξάζει Πατέρα Υἱὸν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Οὐ ταῖς πρεσβείαις ἐλεῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τῆς ἑρανίς Βασιλείας αὐτῆ ἀξιῆς ποιῆσαι. Ἀμήν.

ΤΟ ΕΝ ΣΟΤ'ΖΑΒ'Η ΣΩΖΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΜΝΗΜΑ:
ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΜΟΛΔΑΒΙΚΟΥ.

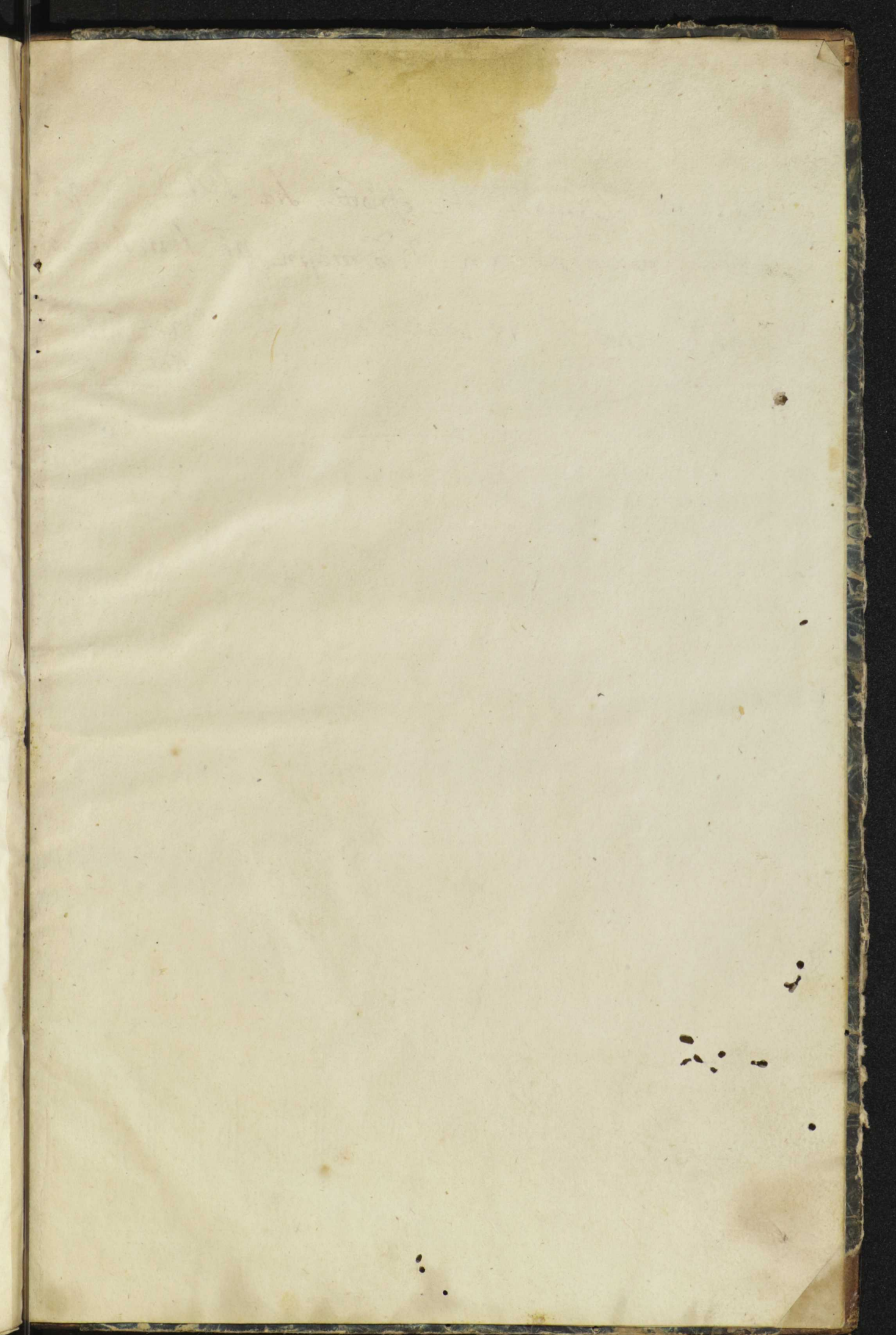
Τέτο τὸ ἅγιον λείψανον ἐκομίσθη ἀπὸ τὴν Λευκόπολιν (*Ακκεριάν), ζήλω καὶ σπεδῇ τῷ ἀοιδίμῳ Ἀλεξάνδρῳ Ἡγεμόνῳ, τῷ γέροντος καὶ ἀγαθῷ. ὅστις τὸ κατέθεσεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἐν Σατζάβη Μητροπόλεως, καθὼς φαίνεται εἰς τὸν βίον τε, ὅπερ ἐσάθη πολὺν καιρὸν. Μετὰ δὲ ταῦτα, μετατεθείσης τῆς καθέδρας τῷ Ἡγεμόνῳ ἀπὸ τὴν Σατζάβαν εἰς Ἰάσσιον, μετετέθη ὡσαύτως καὶ ὁ θρόνος τῆς Μητροπόλεως, καὶ τεταραγμένων ὄντων τῶν πραγμάτων διὰ τῷ πολέμῳ, μετεκομίσθη καὶ τὸ ἅγιον λείψανον εἰς Ἰάσσιον, καὶ κατετέθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως, ὅστις ὀνομάζεται παλαιὰ Μητρόπολις. Ἐν ἔτει δὲ 7194, ἡγεμονεῖοντος ἐν Μολδαβίᾳ τῷ ἀοιδίμῳ Κωνσταντίνῳ Καντεμίρῳ, καὶ ἀρχιερατεύοντος τῷ διὰ τὴν πολυμάθειαν περιβοήτῳ Δοσίθεῳ Μητροπολίτῃ, συνέβη νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰωάννης Σοβιέσκης, Βασιλεὺς τῆς Λεχίας μετ' ἐρατεινάτα διατῆς Μολδαβίας, ἐρατεύων κατὰ τῆς Βεσσαραβίας, καὶ ἐπιστρέφων ἐκεῖθεν εἰς τὴν πόλιν Ἰασσίε. Τότε ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος βλέπων τὸν καιρὸν συγκεχυμένον διὰ τὸν πόλεμον, καὶ φοβόμενος μήπως προξενηθῇ τελεία καταστροφὴ τῆς χώρας, καὶ αἰχμαλωτισθῇ τὸ ἅγιον λείψανον ὑπὸ τῶν ἀλλοφίλων, μετ' τὴν εἰδησιν τῷ Βασιλεῶς τῆς Λεχίας ἐσήκωσε τὸ ἅγιον λείψανον ἀπὸ ἐδῶ, καὶ λαβὼν αὐτὸ μετ' ἑαυτῷ καὶ πάντα τὰ κειμήλια τῆς ἁγίας Μητροπόλεως καὶ τὰ χρυσόβελλα τῶν ὑποσατικῶν, ἀπῆλθε μετὰ τῶν λεχικῶν ἐρατευμάτων εἰς τὴν Λεχίαν, σοχαζόμενος, νὰ τὰ διαφυλάξῃ ἐκεῖ ὡς εἰς τόπον γειτόνων, ἕως ὅτε νὰ καθησυχάσωσιν αἱ ταραχαὶ διὰ τινος εἰρήνης, καὶ ἔπειτα νὰ τὰ φέρῃ πάλιν ὅλα εἰς τὸν τόπον τῶν εἰς τὴν Μολδαβίαν. Παραταθέντος δὲ τῷ καιρῷ τῶν συγχύσεων ἐπὶ πολὺ, δὲ ν' ἐφθασεν ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σοχασμὸν τε, ἀποθανὼν ἐκεῖ εἰς τὴν Λεχίαν. Καὶ τῶν διαδόχων τε μὴ δοκιμασάντων συνεχῶς, πρὶν παλαιώσειν τὸ πρᾶγμα, νὰ τὰ ἐλευθερώσωσι, καὶ νὰ τὰ μετακομίσωσιν εἰς τὸν τόπον τῶν, διέμεινε τὸ ἅγιον λείψανον καὶ πάντα τὰ κειμήλια ἐκεῖ εἰς τὴν Λεχίαν ἄχρι τῆς σήμερον, καὶ τῷ καιρῷ προϊόντος, ἔγινε δύσκολος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς εὐκόλου ἀπελευθερώσεως μετ' ὀλίγα ἔξοδα καὶ κόπον. Ὅταν δὲ θελήσῃ ὁ Θεὸς νὰ παρακινήσῃ τινὰ δυνάμενον νὰ καταβάλλῃ κόπῳ καὶ ἔξοδα, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἅγιον λείψανον καὶ τὰ κειμήλια, πρέπει νὰ ἠξείρῃ καὶ τῷτο, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος, φοβόμενος τὸν θάνατον, μὴ πως δὴν φθάσῃ νὰ μετακομίσῃ ἐκεῖνα τὰ ἱερά κειμήλια εἰς τὸν τόπον τῶν ἐδῶ ἐν ὄσφ' ἔξῃ, ἔκαμε καταγραφὴν πάντων τῶν κειμηλίων ἐκείνων ἐνώπιον τινῶν ἐπισκόπων καὶ Ἀρχόντων Λεχῶν, ὑπογράφας αὐτὴν αὐτὸς τε καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ἐσημείωσεν ἰδιοχείρῳ ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος, ἐὰν δὲν φθάσῃ αὐτὸς νὰ φέρῃ ἐκεῖνα τὰ κειμήλια εἰς τὴν Μολδαβίαν, νὰ εἶναι ὑπόχρεοι οἱ Ἀρχοντες τῆς Μολδαβίας μετὰ τὸν θάνατόν τε νὰ ὑπάγῃν ἐκεῖ καὶ νὰ τὰ παραλάβωσι. Ἡ καταγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη μετ' ἑγράμματα λεχικά, καὶ εἰρίσκεται ἄχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν Μητρόπολιν τῷ Ἰασσίε. Καὶ τῷτο εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι τὰ κειμήλια ἐκεῖνα δὲν ἦσαν ἠχμαλωτισμένα, ἀλλὰ μόνον φυλαττόμενα ἐκεῖ εἰς τῆς γείτονας πρὸς διατήρησιν, καὶ μὴ ζητηθέντα διέμειναν ἐκεῖ. Τὸ δὲ ἅγιον λείψανον εὐρίσκεται καταθεμένον εἰς ἕνα ναὸν τῆς πόλεως Ζιολκιέβ, εἰς τὴν Λεχίαν, ἐνθα πηγάζει θαύματα καὶ ἰάσεις εἰς τῆς μετὰ πίσεως καὶ πόθῳ προσερχομένους εἰς τὴν βοήθειάν τε πρὸς δόξαν Θεῶ.

Ἡδὲ ἀπὸ τῆς πόλεως Ζιολκιέβ εἰς Σατζάβαν μετακόμισις γέγονεν ἐν ἔτει 1783. Διὰ προσαγῆς τῷ Ἀυτοκράτορος τῆς Ἀσρίας Ἰωσήφ τῷ Β' κατ' αἴτησιν τῷ τότε ἐπισκόπῳ Ραδαστζίε Δοσίθεῳ, καὶ διὰ τῷ Ἰωσήφ προηγεμένῳ τῷ μοναζηρῶν Πέντας, καὶ τῷ Μελετίῳ Ἀρχιμανδριτῆ. Ὁ δὲ βεβλόμενος νὰ μάθῃ τὴν μετακόμισιν περιστατικώτερον, ἄς ἀναγνώσῃ τὴν διεξοδικὴν ἐκτεθειμένην διήγησιν ἐν τῷ Μολδαβικῷ Ἀνθολογίῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

TO ENOTAN ENOMENON THOMIN A.
MATHOR ANON EKTOI MOYABIKOT.

To enotan enomenon thomin a. mathor anon ektoi moyabikot. This text is a highly stylized or possibly mirrored form of a passage, likely from a religious or philosophical work. The characters are arranged in a way that suggests a specific linguistic or scriptural context, possibly related to the 'Enochian' or 'Moyabik' traditions mentioned in the header. The text is dense and appears to be a continuous flow of characters, possibly representing a specific dialect or a form of shorthand.

800 li

